

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.II.40.054/2021/4.

A felperes:

((felperes neve)) ((felperes címe))

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Nyitrai Károly Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Nyitrai Károly ügyvéd; ügyvédi iroda címe.)

Az alperes:

((alperes neve)) ((alperes címe))

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Fekete-Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Fekete-Szabó Tamás ügyvéd; ügyvédi iroda címe.)

A per tárgya:

Közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 3.M.70.214/2020/12.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Alperes 3.M.70.214/2020/14.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 158 750 (egyszázötvennyolcezer-hétszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 400 004 (négyzázezer-négy) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2002. augusztus 1. napjától határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban állt az alperesnél, illetve jogelődjénél tanár, szakoktató munkakörben. Jogviszonyának megszűnését megelőzően távolléti díja 369 968 Ft volt.

[2] A felperes a 2017/2018-as és a 2018/2019-es tanévben az alperessel kötött megbízási szerződések alapján tartott elméleti oktatást.

[3] Az alperes utasította a felperest, hogy 2019. március 12. napján (munkatárs 1. neve) távolléte miatt a 9. osztályos asztalos tanulók (9.aszt.) faipari szakmai gyakorlatát helyettesítés keretében tartsa meg az 1., 3. és 4. órában, ezzel párhuzamosan a saját asztalosipari szerelő osztályában (SZH/2.aszt.) elméleti óra helyett gyakorlati órát tartson. A felperes ezt oly módon oldotta meg, hogy a 9. osztályosoknak a tanműhelyben, a tanműhellyel egy folyosóval összekötött gépteremben az asztalosipari szerelő tanulóknak tartott órát. Ez utóbbi tanulók egyengető faipari gyalugépen a derékszögbe gyalulást és a lapszerkezetek kialakítását végezték. A felperes a két terem között átjárva ellenőrizte a tanulókat, így bizonyos időszakokban a gépműhelyben gyakorlatot teljesítő diákok felügyelet nélkül maradtak.

[4] A felperes munkatársa, (munkatárs 2. neve) 09 óra 40 perckor észlelte, hogy a gépműhelyben a tanulók felügyelet nélkül maradtak, ezt a felperesen számon kérte, emiatt közöttük szóváltás alakult ki. A történetekről 10 óra 10 perckor elektronikus levélben értesítette az alperesi tagintézményvezetőt.

[5] A felperes és (munkatárs 2. neve) oktató között 2017-ben már volt konfliktus, amelynek eredményeként mindkét tanár írásbeli figyelmeztetésben részesült.

[6] Az alperes a 2019. március 25. napján kelt felmentéssel a felperes közalkalmazotti jogviszonyát a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. évi (a továbbiakban: Kjt.) 30. § (1) bekezdés c) pontja alapján 2019. április 25. napjával megszüntette, egyidejűleg a munkavégzés alól mentesítette. A felmentés indokait az alábbiak szerint jelölte meg:

[7] 1.) A felperes 2019. március 12-én az SZH/2. aszt. tanulóknak feladatként a félkész ajtók megmunkálását adta egyengető gyalugéppel, majd a tanulókat időszakosan felügyelet nélkül hagyta úgy, hogy az asztalosipari szerelő tanulóknak nem kell ilyen gépet használniuk. Ezzel veszélyeztette a tanulók életét, testi épségét, illetve megszegte a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. tv. (a továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdés c), valamint d) pontját.

[8] 2.) A felperes 2017-ben közalkalmazotthoz nem méltó magatartás miatt írásbeli figyelmeztetésben részesült, ennek ellenére munkatársaival folyamatos és rendszeres konfliktust generál, különös tekintettel (munkatárs 2. neve)ra. Ezzel megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt kötelezettségét, mely szerint a közalkalmazott köteles a munkatársaival együttműködni.

[9] 3.) A munkáltató többszöri figyelmeztetése ellenére a munkáltató eszközeit, gépeit és oktatási célú faanyagait saját célra használta folyamatosan és rendszeresen, anyagokat hoz be és visz ki a munkáltatói intézménybe a munkáltató engedélye nélkül.

A kereset és az ellenkérelem

[10] A felperes megváltoztatott keresetében kérte, hogy a bíróság az Mt. 82. § (1) – (2) bekezdése alapján kötelezze az alperest 3 150 208 Ft elmaradt munkabér, 1 849 840 Ft végkielégítés, emellett a 2017. szeptember 25-én kelt megbízási szerződés alapján 246 000 Ft, a 2018. augusztus 31. napján kötött megbízási szerződés alapján 225 000 Ft megbízási díj, valamint a 2019. március 12-ére járó 4 253 Ft helyettesítési díj és ezen összegek megjelölt időponttól járó késedelmi kamata megfizetésére. Az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésére alapított igénye indoka szerint a felmentés jogellenes, mert annak indokai nem valósak, nem világosak és ezáltal nem okszerűek. Előadta, 2019. március 12-én a munkáltatói utasításban foglaltaknak megfelelően járt el, mindkét osztályban eleget tett a helyettesítés körében a foglalkoztatásnak. A két osztály egyidejűleg történő felügyelése fizikai képtelenség. A második felmentési ok nem felel meg a világosság követelményének, mivel nem került leírásra, hogy mikor, kivel szemben generált konfliktust. Nem vitatta, hogy 2017-ben (munkatárs 2. neve)sal konfliktusba került, emiatt azonban mindketten írásbeli figyelmeztetésben részesültek. Az erre való hivatkozás két évvel később nem okszerű. A harmadik felmentési okot illetően arra hivatkozott, az alperesi intézményben évtizedes gyakorlat, hogy a szakoktatók időnként munkaidőn kívül az alperes tulajdonát képező gépeket, eszközöket saját célra használják, amelyért bérleti díjat fizetnek. Nem vitatta, hogy időnként maga is használta az eszközöket saját célra, a használat azonban nem volt folyamatos és rendszeres. Részletesen kifejtette a megbízási és a helyettesítési díjjal kapcsolatos keresetének indokait is.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a felmentési okok valósak. Szervezeti és működési szabályzata egyértelműen rögzíti, hogy a szakoktató a tanulókat a gyakorlati foglalkozás ideje alatt nem hagyhatja felügyelet nélkül. A helyettesítés megoldható lett volna akként, hogy a két csoport összevontan egy teremben kerüljön foglalkoztatásra. Állította, a felperesnek nemcsak (munkatárs 2. neve)sal, hanem (munkatárs 3. neve)ral, (munkatárs 4. neve)rel és (munkatárs 1. neve)rel is volt konfliktusa. Cáfolta, hogy a felperes részére engedélyt adott az eszközök saját célra történő használatára, illetve saját anyagoknak az alperes területére történő bevitelére. Állította, 2017. június 30-ig írásbeli engedély alapján ellenérték befizetése mellett kerülhetett erre sor, a felperesnél azonban ilyen nem történt, 2017. július 1. óta pedig senki nem kért és kapott engedélyt az eszközök és anyagok saját célra történő felhasználására.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3 150 208 Ft elmaradt munkabér alapú kártérítést, 1 849 840 Ft végkielégítést és 317 500 Ft perköltséget. Ez meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy 328 518 Ft eljárási illeték az állam terhére marad.

[13] A felmentés indokául megjelölt Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontjában írtak kapcsán nem találta megállapíthatónak annak első fordulátát, nevezetesen, hogy a megjelölt felmentési okok annak megállapítására adnának alapot, hogy a felperes feladatainak ellátására tartósan alkalmatlanná vált. Egyetértett az alperesnek azzal az álláspontjával, miszerint a felperes mulasztást követett el azzal, hogy a tanulók állandó felügyeletét nem látta el, hiszen az alperes szervezeti és működési szabályzata egyértelműen rögzíti, a tanulók a műhely területén lévő elektromos berendezéseket kizárólag tanári engedéllyel és felügyelettel kezelhetik. A

felperes nem tudott magyarázatot adni arra, hogy miért nem vonta össze a tanulóit a gyakorlati órára az egy légterű helyiségben. Ugyanakkor jelentőséget tulajdonított annak, hogy a tanműhely és a gépműhely között folyamatosan átjárva időszakosan ellenőrizte a gépműhelyben dolgozó tanulók munkavégzését is, meggyőződött a végzős asztalosipari szerelők géphasználatra való képességéről is. Magatartása ugyan súlyosan gondatlan, ez azonban a feltűnő közömbösség szintjét nem érte el. Mivel egyetlen alkalomról volt szó, az nem eredményezheti alkalmatlanságának a kimondását. Utalt arra, a bírói gyakorlat nem tekinti elegendő oknak a közalkalmazotti jogviszony megszüntetéséhez az egyszeri, nem kirívóan súlyos kötelezettségszegést. Értékelte, hogy az alperes a helyettesítés kiírásakor a felperest utasítással nem látta el annak ellenére, hogy jelentős különbség volt a 9. osztály, illetve a végzős osztály életkora, létszáma és szakiránya között. Az egyértelmű munkáltatói utasítás hiánya pedig csökkenti a felperes felelősségének a mértékét.

[14] A második felmentési ok kapcsán rámutatott, nem bizonyított, hogy a felperes (munkatárs 2. neve)on kívül a megjelölt többi munkatársával is konfliktusba keveredett. (munkatárs 3. neve) és (munkatárs 1. neve) tanúk ilyen esetről nem számoltak be, (munkatárs 4. neve) tanúkénti meghallgatására vonatkozó indítványát pedig az alperes visszavonta. Rámutatott, a 2017-es és 2019-es konfliktus alapján az alperes maga is úgy ítélte meg, hogy egyenlő szerepet töltek be a felek a konfliktusban, mert nemcsak a felperest, hanem (munkatárs 2. neve)t is figyelmeztetésben részesítette. Az alperes a perben állította, hogy a 2019-es eset kapcsán (munkatárs 2. neve)t szóban részesítette figyelmeztetésben. Erre tekintettel a második felmentési indok valósága nem bizonyított.

[15] A meghallgatott tanúk vallomása ((munkatárs 1. neve) (Zs.), (munkatárs 3. neve), (munkatárs 5. neve), (munkatárs 7. neve)) alapján megállapította, hogy az alperes gépeit maguk is használták, arra, aki kért, mindenki kapott engedélyt. Kiemelte, (munkatárs 1. neve) (Zs.) vallomása szerint eseti jelzéssel sem kellett élni az alperes felé a géphasználat kapcsán.

[16] Mindezek alapján elfogadta azt a felperesi érvelést, miszerint az alperesnél kialakult szokás volt, hogy a szakoktatók az alperesi tulajdonban lévő gépeket saját céljaikra használhatták. Utalt az alperes nyilatkozatának ellentmondásosságára. Ellenkérelmében azt állította, hogy 2017. július 1. óta a gépek használatára senki nem kapott engedélyt, a tagintézményvezető, (tagintézményvezető neve) személyes meghallgatásakor azonban akként nyilatkozott, hogy a felperesen kívül más munkatársak kértek és kaptak engedélyt. Kiemelte, az alperes a géphasználatra vonatkozó megállapodást az érintettek vonatkozásában nem csatolt, azt pedig nem találta megállapíthatónak, hogy az alperes megtiltotta a felperesnek a géphasználatot, illetve annak tilalmára őt figyelmeztette. Arra pedig az alperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel, hogy a tulajdonát képező faanyagokat a felperes saját céljára használta fel.

[17] Mindezekből együttesen azt a következtetést vonta le, hogy a felmentés indokai részben nem valósak, a valós indokból pedig okszerűen nem következett a felperes jogviszonyának a megszüntetése, ezért a felperes módosított keresetének helyt adott. Részletesen kifejtett indokai szerint alaptalannak találta a megbízási és helyettesítési díj iránt előterjesztett keresetet.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[18] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. A másodfokú eljárás költségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM. rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja és 4/A. §-a alapján számította fel. A

másodfokú bíróságtól a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés c) és d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte.

[19] Fellebbezési érvelésként változatlanul fenntartotta az ellenkérelmében foglaltakat. A második felmentési okot illetően kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az A/6. sorszám alatt csatolt 2019. március 4. napján kelt feljegyzést, amelyben rögzítésre került, hogy a felperes és (munkatárs 3. neve) között 2019. március 2-án konfliktus alakult ki. Tartalmazza továbbá (munkatárs 6. neve) tanuló ezzel kapcsolatos nyilatkozatát is.

[20] Hangsúlyozta, az A/12. számú mellékletként csatolt jegyzőkönyv igazolja a harmadikként megjelölt felmondási ok valóságát. Az ugyanis tételesen felsorolja azokat az anyagokat, amelyeket a felperes az intézményből elszállított mint saját anyagait. A jegyzőkönyv, az alperesi tagintézmény vezetője és a felperes közötti e-mailek szövege egyértelműen alátámasztja, hogy a felperes az intézménybe engedély nélkül vitt be dolgokat, azokat ott tárolta. Előadta, a felperesnek 24 tanítási órája volt, 32 óra kötött munkaideje és 10,5 felnőtt órája. Ilyen munkaterhelés és beosztás mellett a felperes a saját célú munkáinak elkészítése munkaidőben zajlott.

[21] Az 1.) pontban írt felmentési indok valóságának alátámasztására hivatkozott a szervezeti és működési szabályzat megjelölt pontjaira, a munkavédelmi szabályzatra, valamint a nevelési-oktatási intézmények működéséről és köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet megjelölt rendelkezéseire, továbbá a felperes munkaköri leírására. Ez utóbbi kifejezetten akként rendelkezik, hogy a pedagógusok a tevékenységet úgy kötelesek tervezni és elvégezni, hogy azok baleseti és egyéb kockázati tényezőt ne jelentsenek a tanulókra.

[22] Kiemelte, a felperes nem tagadta, hogy a tanulók a veszélyes gépeken felügyelet nélkül dolgoztak, megismételte az ellenkérelmében kifejtett álláspontját a helyettesítés megszervezésére illetően.

[23] Részletesen taglalta az asztalos és az asztalosipari szerelő tanulók képzésével kapcsolatos különbségeket. Hangsúlyozta, hogy a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. tv. 35. § (1) bekezdése kimondja, a tanuló gyakorlati képzés keretében csak a gyakorlati képzés szakképzési kerettervében meghatározott feladat ellátására kötelezhető, és csak egészséges, biztonságos körülmények között foglalkoztatható.

[24] Hivatkozott arra, hogy az egyengető gyalugépen foglalkoztatott tanulók ún. „Hídprogramos” tanulók voltak, akik általános iskolai végzettséggel sem rendelkeztek, a részükre a képzés felzárkóztató képzés volt. A felperes részéről ezeknek a tanulóknak felügyelet nélkül hagyása nagyobb felelőtlenség volt, mint az érettebb, erősebb szellemi képességgel rendelkező tanulók esetén. Utalt arra, a tanulók egyike sajátos nevelési igényű, az iskolai készségek nem meghatározott fejlődési zavarával küzd. Az egyengető gyalugép pedig különös figyelmet és hozzáértést igénylő veszélyes gép, amelyet a tanúk igazoltak.

[25] Hangsúlyozta, az Mt. 54. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kötelezettsége lett volna a munkáltatói utasítás megtagadása.

[26] Utalt arra, a felperes az elsőfokú eljárásban elismerte azt is, hogy a magára hagyott 9. osztályos asztalos tanulók között volt olyan tanuló, aki nem részesült munkavédelmi oktatásban. Az, hogy a felperes a munkavégzéskor több tanulót is felügyelet nélkül hagyott, olyan súlyos kötelezettségszegés, hogy egyetlen alkalom is megalapozza a felmentés okszerűségét. A felperes a kötelezettségszegés súlyát a mai napig nem tudta felmérni, nyilatkozataiból kitűnően nem érti, hogy a tanulók felügyelet nélkül hagyása miért minősül felmondási oknak. A felmondás kiadásakor alappal feltételezhette, ha a felperes az intézmény alkalmazásában marad, a mulasztás többször is megvalósulhat. Mindezekből azt a

következtetést vonta le, hogy a felmentés indoka valós, okszerű és világos, ezért intézkedése jogszerű volt.

[27] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, helyes tényállást állapított meg és a releváns jogszabályok alkalmazásával abból okszerű következtetést vont le. A másodfokú eljárással kapcsolatos költségét 158 750 Ft-ban számította fel az IM. rendelet 3. § (5) bekezdésére utalással.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[28] A fellebbezés alaptalan.

[29] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá hogy felülbírálati jogkörei közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[30] A fellebbezésnek a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontjának 2021. január 1. napjától történő hatályon kívül helyezése folytán már nem kötelező tartalmi eleme a felülbírálati jogkör megjelölése. A polgári perjog legfontosabb alapelvéből, a rendelkezési elvből [Pp. 2. § (1) bekezdés] és ahhoz kapcsolódóan a kérelemhez kötöttség Pp. 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott elvéből következően azonban, ha a fél fellebbezésében konkrétan jogszabályhely feltüntetésével vagy szövegszerűen megjelöli a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört, ahhoz a másodfokú bíróság kötve van.

[31] A Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú bíróság maga is anyagi jogi mérlegelési jogkörében hozta meg döntését (például érvénytelenség jogkövetkezményei közötti választás, kártérítés módjának megállapítása). A jelen perben azonban az elsőfokú bíróság döntését nem a jogszabály biztosította anyagi jogi mérlegelési jogkörében hozta meg, ezért e felülvizsgálati jogkör gyakorlása fel sem merülhet.

[32] A fellebbezés második és harmadik felmondási okot érintő indokai alapján a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jog gyakorlását tenné indokolttá, mert az alperes azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott okiratokat figyelmen kívül hagyta, ezáltal a bizonyítás eredményének okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes intézkedése jogszerűtlen. Ilyen felülbírálati jogkör gyakorlását azonban az alperes nem kérte, ezért a fentebb kifejtettekre tekintettel e körben az elsőfokú ítélet felülbírálatára nem kerülhetett sor.

[33] Ezért csupán megjegyzi az ítéltábla az alábbiakat.

[34] Az ítélkezési gyakorlat szerint az együttműködési kötelezettség tartós, sorozatos megsértése megalapozza a közalkalmazott jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetését (EBH2005. 1250, EBH2006. 1545). A bíróságnak a felmentési ok kapcsán azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes által ennek bizonyítására felhozott tények alkalmasak-e annak alátámasztására, hogy a közalkalmazott munkaköri feladatainak ellátására tartósan alkalmatlanná vált, és ezáltal a Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felmentés megalapozott-e. Lényeges e tekintetben, hogy a felmentés indoka a felperesnek a

munkatársaival szembeni folyamatos és rendszeres konfliktust generáló magatartása volt. Ez az alperes által hivatkozott A/6. sorszám alatt csatolt nyilatkozat tartalmának figyelembevételével sem lenne megállapítható. Az abban rögzített szóváltásnak (munkatárs 3. neve) sem tulajdonított jelentőséget, hiszen meghallgatása során az esetről említést sem tett, a felperesnek (munkatárs 2. neve) való kapcsolatát tekintette konfliktusosnak. Azt az ítéleti megállapítást, amely szerint az elsőfokú bíróság a felperes és (munkatárs 2. neve) közötti konfliktus kialakításában a résztvevők szerepét azonos mértékűnek tekintette, az alperes fellebbezésében nem támadta. A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy a felmentés ezen indoka nem tekinthető valósnak.

[35] A A/12. sorszámú mellékletként csatolt jegyzőkönyv tartalma az alperes álláspontjával ellentétben annak értékelése esetén sem igazolja a felmentési ok valóságát. Azt ugyanis a felperes sem vitatta, hogy vitt be saját anyagot az intézmény területére, és annak megmunkálásakor alkalmanként használta az alperes gépeit. Ezt az elsőfokú bíróság ítéletében meg is állapította. Az elsőfokú bíróság e felmentési okot azért tekintette valótlannak, mert az alperes nem bizonyította azt a kitélt, hogy a felperes az alperes faanyagait felhasználta. A gépek használatára vonatkozó engedély hiányára alapított felmentési indokot pedig azért tekintette okszerűtlennek, mert a tanúvallomások alapján azt a következtetést vonta le, hogy az alperes valamennyi, ezt igénylő dolgozó részére megadta az engedélyt. A felmentés okszerűtlenségével kapcsolatos ítéleti megállapítást a fellebbezés szintén nem kifogásolta. A felmentési ok lényeges tartalmi eleme a munkáltató többszöri figyelmeztetése a felperes terhére rótt magatartás kapcsán. Erre nézve azonban – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította – semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Ennek hiányában pedig a felmentés indoka nem tekinthető valósnak.

[36] A felperesi fellebbezés hiányában a másodfokú eljárásban már nem volt vitatott, a felperes azzal, hogy átmenetileg felügyelet nélkül hagyta a gépműhelyben gyakorlatot végző tanulókat, súlyosan gondatlan magatartást tanúsított. Az elsőfokú bíróság azonban az alperes egyértelmű utasításának a hiánya, valamint a kötelezettségszegés egyszeri megvalósulása miatt azt nem tekintette a közalkalmazotti jogviszony megszüntetését megalapozó indoknak. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával egyetért. Kiemeli, a felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott F/3. alatt csatolt nyilatkozatból kitűnően a felperes (munkatárs 2. neve) figyelemfelhívását követően a hibát korrigálta, a két osztályt összevonta és a tanulók a gyakorlatot a tanműhelyben folytatták. Ez ellentmond annak a fellebbezési érvelésnek, miszerint az alperes alappal feltételezhette, hogy a felperes a mulasztást a jövőben is elkövetheti. Ilyen következtetés nem vonható le abból sem, hogy jogainak érvényesítése érdekében pert indított a felmentés jogszerűtlenségére alapítottan.

[37] Az, hogy az asztalosipari szerelő tanulók kerettantervében szerepelt-e az egyengető gyalugép használata, illetve a felperes saját osztályában volt olyan tanuló, aki nem részesült munkavédelmi oktatásban, a jogvita elbírálása szempontjából közömbös. Annak megítélésénél ugyanis, hogy jogszerű-e a felperes közalkalmazotti jogviszonyának a megszüntetése, kizárólag a felmentésben szereplő okok vizsgálhatók. Az alperes fenti hivatkozásai azonban felmentési indokként nem kerültek rögzítésre. Megjegyzi az ítéltábla, (munkatárs 2. neve) tanúvallomásában előadta, hogy az egyengető gyalugép használatát a tanulóknak megmutatta, és azon dolgozhattak volna is, de csak felügyelettel (3.M.70.214/2020/10. számú jegyzőkönyv 3. oldal). Ez cáfolja az alperes e körben tett előadását.

[38] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[39] Az eredménytelenül fellebbező alperest az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes az IM. rendeletre utalással felszámított a 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére.

[40] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség kedvezményében részesül, ezért a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad [Pp. 101. § (1) bekezdés].

[41] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2022. február 17.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró